

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 124 af 31. marts 1950 om tillæg til lov om brug af huse på landet blev de lejemænd, som ved den foregående tillægslov nr. 116 af 13. marts 1943 § 1 fik ret til at kræve fornyelse af deres brugsforhold for perioden 1943—1951, til sikret en yderligere fornyelse af brugsforholdet for tiden indtil 1. april 1955.

Imidlertid har De samvirkende danske husmandsforeninger under 1. september 1950 rettet henvendelse til landbrugsministeriet om at træffe foranstaltninger til gennemførelse af lovbestemmelser, som giver de lejemænd, som har indgået deres kontrakter efter 1. april 1927, samme ret til at kræve brugsforholdet fornyet for tidsrummet indtil 1. april 1955, som de lejemænd, der har indgået deres kontrakter inden 1. april 1927, har fået ved tillægslov nr. 124 af 31. marts 1950.

Denne henvendelse har været forelagt den af landbrugsministeriet under 8. september 1949 nedsatte kommission, som bl. a. har til opgave at videreføre revisionen af lovgivningen om brug af huse på landet. Kommissionen, som endnu ikke har kunnet afslutte sit arbejde med en almindelig revision af nævnte lovgivning, har derefter udarbejdet udkast til ændringer i de gældende bestemmelser.

Den ved § 1 i fornævnte tillægslov af 13. marts 1943 gennemførte ændring af § 2, 3. stk., 1. punktum, i lovekædet nr. 126 af 12. april 1935, jfr. tillægslov nr. 124 af 31. marts 1950, må efter landbrugsministeriets opfattelse naturligt forstås således, at „brugeren“, som ved udløbet af leje- eller forpagtningstiden har ret til at kræve brugsforholdet fornyet, er den bruger, som har indgået leje- eller forpagtningskontrakt om huset inden den 1. april 1927 eller med brugskommissionens godkendelse efter 1. april 1927, samt tillige nævnte brugers enke, som ifølge § 12 i lovekædet nr. 126 har ret til at indtræde i sin afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser overfor ejeren. Denne opfattelse har været delt af brugskommissionerne.

Der er imidlertid under kommissionens

forhandlinger blevet fremført den opfattelse, at bestemmelsen i § 1 i tillægsloven af 13. marts 1943, jfr. tillægsloven af 31. marts 1950, alene har taget sigte på en afgrænsning af, hvilke huse fornyelsesretten skulle omfatte, og at det ikke har været hensigten yderligere at begrænse denne ret til kun at gælde de fornævnte brugere af de pågældende huse.

Efter den sidstnævnte opfattelse vil fornyelsesretten tilkomme en bruger af et af de omhandlede huse, uanset om han først har overtaget forpagtningen ved et brugerskifte efter 1. april 1927 eller efter, at brugskommissionen har godkendt ejendommens bortforpagtning til en foregående bruger.

Der har i kommissionen været enighed om, at brugerne af de omhandlede huse bør have ret til at kræve brugsforholdene forlænget indtil 1. april 1955, og en ændring, der fastslår dette forhold, må derfor anses for ønskelig og samtidig i alt væsentligt tilstrækkelig til at sikre ro om de bestående brugsforhold, indtil kommissionens arbejde og et påfølgende lovgivningsarbejde kan påregnes gennemført.

Idet det af kommissionen eenstemmigt tiltrådte forslag fremsættes som forslag til lov om tillæg til lov om brug af huse på landet, skal man til forslagets bestemmelser bemærke følgende:

Til § 1.

Ved den foreslåede ændring fastslås, at den ved tillægsloven af 31. marts 1950 fastsatte ret til at kræve fornyelse af brugsforholdet for tiden indtil 1. april 1955 også gælder nuværende brugere, som først efter 1. april 1927 og uden brugskommissionens medvirken har indgået leje- eller forpagtningskontrakt, forsåvidt en foregående bruger af samme hus har indgået sådan kontrakt om huset inden 1. april 1927 eller med brugskommissionens godkendelse efter sidstnævnte tidspunkt. Undtaget fra denne fornyelsesret er alene tilfælde, hvor der, inden lovændringen træder i kraft som lov, er oprettet endelig og bindende kontrakt